

Die konsentrasiekamp gedenkterrein in Irene, Pretoria: Vooraftgaande gebeure:

Op 7 November 2008 het Anelda opdrag van Jahshua ontvang dat sewe persone op 17 November 2008 met Jahshua se Krag, gekluisterde siele moes gaan vryspreek by die konsentrasiekamp-kerkhof in Irene, Pretoria. In die uitvoer van Sy Woord sou Jahshua Sy Verbond met Sy volk, naamlik **“Verlossing”**, weereens gestand gedoen. Die opdrag en datum is deur Jahshua aan Marietha bevestig. Die sewe persone is deur Jahshua aangewys as: Johannes Snyder, Kobie Lubbe, Frans van Kraaienburg, Herman en Anelda van Wyk, Marietha Nel en Dawid Nortjé. Jahshua het Homself as Ekspedisie-leier en agtste lid van die groep aangewys. Ons moes reeds op 16 November 2008 om 12h00 vertrek, soos die opdrag gelui het en elke een moes self verdere opdragte van Jahshua ontvang en uitvoer. Die opdragte het ‘n klip-stapeling, salwing en gebed ingesluit. Marietha moes drie klippe vanaf die Herberg saamneem: ‘n hartvormige klip wat 17 jaar gelede opgetel is en van die plaas Uityk in die Middelburg-distrik kom, ‘n klip in die vorm van ‘n spiespunt waarvan die vorm en antieke geskiedenis deur Jahshua self bevestig is. Hierdie inligting is deur Woord van Jahshua aan Kobie bevestig. Die laaste klip het ‘n halfmaan-vorm en kom van die plaas Boschfontein in die Lydenburg-omgewing. Hierdie klippe moes tydens salwing by die gedenkteken teenwoordig wees, maar mag nie by die gedenkteken agtergebly het nie.

Vertrek vanaf die Herberg:

Die groepie het na handoplegging deur die gemeente van ongeveer 50 lede op 16 November 2008 om 12h00 vertrek na Pretoria. Bo-op die Steenkampsbergpas het hulle opdrag gekry om te stop en elkeen ‘n klip op te tel. Jahshua het vir Johannes gesê dat ‘n spesiale klip vir Jahshua opgetel moes word. Hierdie klip is eers ‘n entjie verder by ‘n fonteintjie wat uit die berg ontspring, gevind.

Gebeure by die Konsentrasiekamp-kerkhof te Irene:

Die groepie moes op 17 November 2008 om 10h00 by die kerkhof wees. Kobie het van Jahshua opdrag ontvang om spierwit aan te trek. Net voor die Kerkhof moes hulle stop, waar Johannes drie takkies moes sny van ‘n struik wat vol spierwit blommetjies was. Kobie moes dit vleg in ‘n kransvorm. Die opdrag deur Anelda, reeds op die Herberg ontvang, was om ‘n grafsteen te soek met die naam A.C. Marais en voor daardie graf vir die verlossing van die gestorwe gekluisterde siele te bid.

Die gedenkterrein-konstruksie is in die vorm van ‘n T, waar al die name op die T se strepie voorkom. Die T is in twee gedeeltes, waarna daar ‘n blok volg, wat twaalf

panele het met sestien rondom. Die laaste gedeelte is ‘n groot blok. Die groepie moes in dieselfde vorm gestaan het om te bid. Johannes moes in die oostelike rigting kyk en Kobie moes na hom kyk in die westelike rigting. Hulle moes hande vashou, soos in ‘n sirkelvorm. Die silwer Boek van Herinnering moes tussen hulle op die grond lê, ook in ‘n oostelike rigting. Die kransie wat gevleg was, moes op Kobie se kop geplaas word, waarna Anelda aan Kobie se regterkant moes staan en in ‘n Noordelike rigting kyk en Marietha aan die linkerkant, na die Suidelike rigting, om sodoende ook aan die sirkel te raak. Frans, Herman en Dawid moes ook elkeen in ‘n ander rigting kyk en mekaar se hande vashou, terwyl hulle aan die kring raak.

Om 10h15 bid Johannes vir die vrylating van die gestorwe gekluisterde siele, waartydens ‘n wolk voor die son inskuif en die son eers weer skyn met die **“Amen”**. Johannes het gevoel asof ‘n groot bottel of fles oopgemaak word en al die geeste van die gestorwenes uit konsentrasie-kampe **regoor Suid-Afrika** loskom in die vorm van mistige duiwe op daardie oomblik. Dit was ‘n groot belewenis vir hom.

Die spiespunt-klip is aanvanklik deur Frans, in opdrag, by die gedenksteen geplaas. Daarna moes hy dit by die gedenkrol van name van gestorwenes bo 15 jaar neersit. Vader het hier vir hom die volgende woorde gegee: *“Soos ‘n spies in vlug onkeerbaar is, so word almal vry in Jahshua.”*

Daarna moes ons al die klippies wat ons saamgebring het bo-op die gedenkteken pak, onder andere die klippe wat lyk soos ‘n hartjie en halfmaan. Daar was ook ‘n skulp by met geel kolletjies op, wat Anelda in opdrag van Jahshua aan Herman moes gee. Dit moes by die gedenkteken agterbly, saam met die klippe van die Steenkampsberge. Verder was daar ook ‘n ronde klip by en ‘n klip wat vanuit Kobie se tuin saamgeneem moes word. Nadat al die klippe gepak was, is die wit blommekransie bo-op die klippe gelê en dit is gesalf.

Daarna moes Johannes, Kobie en Frans langs mekaar staan en na die Ooste kyk, terwyl hulle die Gelofte aflê. Die ramshorings is na al vier rigtings geblaas.

Marietha en Anelda het opdrag gekry om hande te gaan oplê op sekere grafte. Oppad daarheen sien Anelda in die gees ‘n vrou met ‘n bolla voor haar, asook ‘n beeld van klipharte in ‘n louteringsvuur. Jahshua het aan haar verduidelik dat dit die loutering is wat die gevange siele vrygemaak het. Toe Anelda en Marietha hulle hande op die grafte gelê het, het ‘n donker wolk bo hulle verhelder en die son het opnuut duidelik geskyn in die hemele. Daarna het Anelda in die gees gesien dat die kinders by Jahshua is, waar hulle speel en in die groen gras huppel. Daar was vlinders tussen hulle in die beeld. Jahshua het na hulle gekyk, maar hulle kon Hom nog nie sien nie.

